

Сираче.

(Зимна картинка.)

Праздниченъ день е. . . Всѣкой се радва,
а вижте изъ улицитѣ снѣжни, какъ мал-
ко сираче, одърпано, босо, жално съ очи си
тъмни поглежда.

Върви то и плаче. . .

Една слѣдъ друга сълза трий и мѣчи се
клето съ съдрани дрехи—посинѣли крачка да
завий!

Върви то и плаче. . .

Че пѣсни никога не ще запѣй, че радость
за него нѣма, ни погледъ майчинъ милъ!

Върви то и плаче. . .

Че милувка никога не ще знай, че никога
майка драга рѣцѣ си околъ шия му не ще да
обвий! . . .

Днесъ праздниченъ день е. . . . всѣкой се
радва, а сираче клето върви и плаче. Постърна-
ло, босо, то сълзи си трий, че никога, никога,
то пѣсень майчина не ще чуи! . . .

